

II

Står i mitt fönster och röker en cigarett. Funderar på att hoppa ut. Men eftersom jag bara bor på andra våningen hade det antagligen bara resulterat i en stukad fot och jävligt konstig stämning så jag skiter i det.

Letar igenom mina fickor efter pengar, hittar 140 spänn. Inser att om jag fortsätter leva som jag gör kommer det sluta med att jag säljer mig för att gå runt. Eller pantsätter allt jag äger. Inte för att jag har något att pantsätta.

Har suttit vid datorn i princip hela dagen, batteriet har tagit slut och laddats om minst tre gånger. Det var en vacker dag men jag ville inte vara med om den.

Han pratade med mig till slut, jag vet inte varför. Kanske på grund av tristess. Kanske skuld. Kanske ville han som jag ha någon kontakt med verkligheten, ett samtal utan att behöva prata. Jag vet inte.

Klockan är 01.01. Det säger mig inget, förutom att jag borde sova. Jag är trött men vill inte sova. Vill njuta av tystnaden. Mörkret. Ensamheten som inte känns lika oöverkomlig om natten. Borde ha gjort saker tills i morgon, har skjutit upp det. Vill inte att folk ska räkna med mig just nu, orkar inte besvikna blickar.

Världen erbjuder mig inget idag. Jag vill fortfarande gå ut men gör det inte.

Önskar att jag kunde vara lite kreativ, att ångesten gav mig något. Men det gör den inte. Blir mest sugen på att bli full. Eller hög. Det var länge sen jag rökte. Saknar den tunga känslan. Det känns så bra att inte kunna hålla huvudet uppe eller sluta skratta. Funderar på att börja knarka. Men jag är för jävla fattig. Har inte ens råd att köpa öl ute. Det får vänta tills jag blir känd och rik. Utan inbördes ordning.

Jag ska lämna den här stan, på gott och ont. Klippa alla band. Blir framgångsrik och omtyckte. Använda päls och koksa. Aldrig ha platta skor och aldrig knulla samma man två helger i rad.

Jag ska aldrig komma tillbaka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren salvation med Poeter.se id #15848 innehar upphovsrätten